

แผนบริหารความเสี่ยง

คณะจิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีงบประมาณ 2568

สารบัญ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานคณะวิจิตรศิลป์.....	1
1.1 ข้อมูลทั่วไป	1
1.2 ความสอดคล้องความเสี่ยงและแผนยุทธศาสตร์คณะวิจิตรศิลป์ (ปี 2568 - ปี 25670).....	1
1.3 นโยบายการบริหารความเสี่ยงคณะวิจิตรศิลป์	2
1.4 วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง	2
1.5 ขอบเขตการบริหารความเสี่ยง.....	2
1.6 หน้าที่และความรับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง	3
1.7 ระบบการบริหารความเสี่ยงของคณะวิจิตรศิลป์.....	3
1.8 ระดับความเสี่ยง ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	4
1.9 นิยามคำศัพท์	4
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในและสถานการณ์ภายนอกที่สำคัญ	5
2.1 ข้อมูลที่สำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อประกอบการวิเคราะห์ประเด็นความเสี่ยง ปีงบประมาณ 2568... ..	5
ส่วนที่ 3 : แผนบริหารความเสี่ยง คณะวิจิตรศิลป์ ปีงบประมาณ 2568	8
3.1 การประเมินระดับความเสี่ยงของคณะประจำปีงบประมาณ 2568 ณ ต้นปี	8
3.2 แสดงตำแหน่งระดับค่าความเสี่ยงของคณะวิจิตรศิลป์ ปีงบประมาณ 2568.....	8
ประเด็นความเสี่ยง : คณาจารย์ไม่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการได้ภายในเวลาที่กำหนด.....	9
ประเด็นความเสี่ยง : การลาออกกลางคัน และพันสภาพของนักศึกษา.....	12
ประเด็นความเสี่ยง : ข้อมูลทาง Social media ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงของคณะวิจิตรศิลป์.....	16
ภาคผนวก.....	20

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานคณะวิจิตรศิลป์

1.1 ข้อมูลทั่วไป

คณะวิจิตรศิลป์ จัดตั้งขึ้นตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจุดมุ่งหมายเป็นแหล่งการศึกษาของทุกสาขาวิชาชีพ ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และศิลปศาสตร์ **วันที่ 28 มกราคม 2525** สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้จัดตั้งคณะวิจิตรศิลป์ขึ้น เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตทางด้านศิลปะ และเป็นศูนย์กลางการศึกษา ค้นคว้า วิจัย อนุรักษ์ สร้างสรรค์ พัฒนานำและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นภาคเหนือ และในประเทศไทย รวมทั้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน **วันที่ 24 มีนาคม 2525** ได้รับการอนุมัติหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นคณะที่ 12 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ **วันที่ 17 มิถุนายน 2526** เปิดทำการสอนครั้งแรก จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาศิลปะไทย และสาขาวิชาจิตรกรรม

1.2 ความสอดคล้องความเสี่ยงและแผนยุทธศาสตร์คณะวิจิตรศิลป์ (ปี 2568 - ปี 25670)

วิสัยทัศน์	“สถาบันการศึกษาศิลปะสหวิทยาการเพื่อชุมชนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์”			
เป้าหมายวิสัยทัศน์	 			
	หลักสูตรสหวิทยาการที่ส่งผลเชิงบวกต่อร้อยละการมีงานทำ ผลประเมิน SROI 200 ล้านบาท EdPEX300			
Key Theme	สหวิทยาการบนความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน บุคลากรที่ตอบสนองต่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ องค์ความรู้สู่ชุมชนเพื่อพัฒนาพื้นที่ล้านนาสร้างสรรค์ การบริหารจัดการองค์กรและการจัดการองค์ความรู้ที่ยั่งยืน			
	บูรณาการศิลปวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์แก่ชุมชน สังคม			
ยุทธศาสตร์	Multidisciplinary Encouragement	Creative Economy Encouragement	Soft Power Encouragement	KM Encouragement
พันธกิจ	1. การเรียนการสอน 2. ผลิตผลงานสร้างสรรค์ งานวิจัย และนวัตกรรมทางศิลปะ 3. บริการทางวิชาการแก่สังคม 4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
Core Value	(ART)2 A – Arts A – Agility R – Research R – Respect T – Transparency S – Social Collaboration			
Risk Management	O1 - คณะจารย์ไม่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการได้ภายในกำหนดเวลา (SO1, SO2)			
	O2 - การลดลงของนักศึกษาเนื่องจากการลาออก/พ้นสภาพ (SO1, SO2)			
	R1 - ภาพลักษณ์คณะเสียหายหรือถูกกลั่นแกล้งความน่าเชื่อถือ (SO1, SO2, SO3, SO4)			
ผู้บริหารที่รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและยุทธศาสตร์	รองคณบดีฝ่ายพัฒนากุณภาพนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์	รองคณบดีฝ่ายวิจัย บริการวิชาการ และนวัตกรรม	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

1.3 นโยบายการบริหารความเสี่ยงคณะวิจิตรศิลป์

คณะวิจิตรศิลป์ คำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแนวทางในการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง จึงมีนโยบายส่งเสริมการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดมหาวิทยาลัยเกิดความเสียหายหรือขาดประสิทธิภาพประสิทธิผลในการดำเนินงาน ดังนั้น คณะจึงกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงทั้งคณะ และทุกระดับ โดยครอบคลุมความเสี่ยงสำคัญในทุกปัจจัยเสี่ยงและทุกพันธกิจ
2. สร้างกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานสากล และสามารถนำผลของการบริหารความเสี่ยงเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ในการดำเนินงาน และการบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถประเมินผลและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
3. ส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับ รับทราบ และรับรู้ถึงแผนบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับแผนบริหารความเสี่ยงของคณะ
4. การบริหารความเสี่ยงให้ถือเป็นภารกิจที่ต้องปฏิบัติตามปกติ และให้มีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และสามารถปรับให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

1.4 วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง

1. เพื่อให้คณะวิจิตรศิลป์มีการดำเนินงานอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน
2. เพื่อบรรลุพันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่สำคัญของคณะอย่างมีคุณภาพ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ด้วยการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล
3. เพื่อลดความสูญเสีย และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเกินกว่าระดับที่คณะยอมรับได้ ทั้งในด้านการดำเนินงาน ด้านยุทธศาสตร์ ด้านชื่อเสียง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการเงิน และด้านกฎ ระเบียบ

1.5 ขอบเขตการบริหารความเสี่ยง

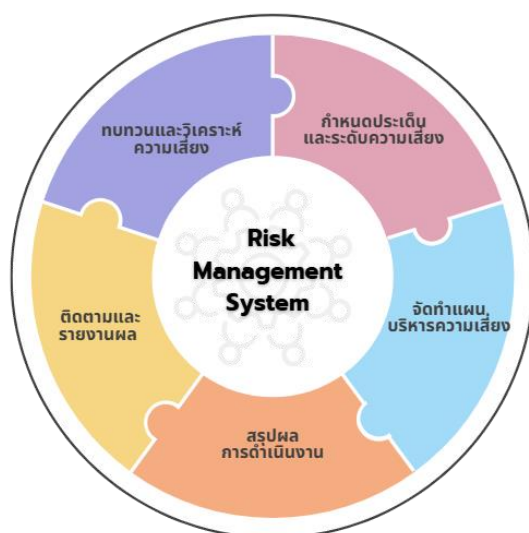
การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงคณะวิจิตรศิลป์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ครอบคลุมความเสี่ยง 3 ด้าน ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) และความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputation Risk)

1.6 หน้าที่และความรับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการ	หน้าที่และความรับผิดชอบ
คณะกรรมการอำนวยการ	1. กำกับและดูแลนโยบายการบริหารความเสี่ยงของคณะวิจิตรศิลป์ในภาพรวม 2. ให้ความเห็นชอบแผนการบริหารความเสี่ยง ประจำปี เพื่อเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ 3. กำกับดูแลและประเมินผลแผนการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามกรอบที่มหาวิทยาลัยได้อนุมัติไว้

คณะกรรมการ	หน้าที่และความรับผิดชอบ
	4. ประเมินระดับความเสี่ยงในการบริหารและดำเนินงานของคณะ เพื่อทบทวนและเสนอแนะมาตรการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง รวมทั้งเสนอแนะระบบการควบคุมภายในเพื่อมิให้เกิดความเสี่ยงขึ้น
คณะกรรมการบริหารประจำคณะวิจิตรศิลป์	- กำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง และระบบการควบคุมภายในของคณะวิจิตรศิลป์ - กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานผลดำเนินงานต่อมหาวิทยาลัย รายงานต่อคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะ - นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะไปใช้ในการปรับแผนหรือปรับกระบวนการทำงานในรอบปีถัดไป
คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	- จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง แผนการควบคุมภายใน ที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารประจำคณะ และคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะ - ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานผลดำเนินงานต่อมหาวิทยาลัย รวมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการบริหารประจำคณะ และรายงานต่อคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะ - นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะไปใช้ในการปรับแผนหรือปรับกระบวนการทำงานในรอบปีถัดไป

1.7 ระบบการบริหารความเสี่ยงของคณะวิจิตรศิลป์

1.8 ระดับความเสี่ยงที่ใช้ในการวิเคราะห์

โอกาส ผลกระทบ	L1	L2	L3	L4	L5
I5	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับสูงมาก	ระดับสูงมาก
I4	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับสูงมาก	ระดับสูงมาก
I3	ระดับปานกลาง	ระดับปานกลาง	ระดับปานกลาง	ระดับสูง	ระดับสูง
I2	ระดับต่ำมาก	ระดับต่ำมาก	ระดับต่ำ	ระดับปานกลาง	ระดับปานกลาง
I1	ระดับต่ำมาก	ระดับต่ำมาก	ระดับต่ำ	ระดับต่ำ	ระดับต่ำ

1.9 นิยามคำศัพท์

ความเสี่ยง (Risk) คือ เหตุการณ์ในอนาคต ที่มีความไม่แน่นอน (Uncertain) มีโอกาสเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ (Probability/ikeli hood) ซึ่งหากเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบเชิงสU(Impact /Consequence) ก่อให้เกิดความสูญเสีย เสียหาย ล้มเหลว ต่อการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย (Target)

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) คือ ต้นเหตุ (สาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม สาเหตุความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์กำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) คือ กระบวนการที่จะใช้ในการบริหารจัดการปัจจัยเสี่ยง เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงลดลง หรือลดผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยง เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้กับมหาวิทยาลัย (ที่มา: ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่าด้วยการบริหารความเสี่ยง พ.ศ. 2564)

ตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator: KRI) คือ ตัวบ่งชี้ความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่จะช่วยติดตามความเสี่ยง รวมถึงเป็นสัญญาณเตือนภัย เพื่อให้สามารถ คาดการณ์เหตุการณ์ความเสี่ยงในอนาคตและมีมาตรการป้องกันก่อนเกิด เหตุการณ์ความเสียหาย โดยใช้สถิติและ/หรือการวัดความเสี่ยงจากการดำเนินงาน

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) คือ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้จะถูกกำหนดเป็นเป้าหมายความเสี่ยงหรือระดับจำกัดความเสี่ยง เพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมาย อาจเป็นค่าเดียวหรือเป็นช่วง ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละปัจจัย

ระดับความเบี่ยงเบนจากระดับที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) หรือระดับความเสี่ยงที่ทนได้ คือ ระดับความเบี่ยงเบนจากระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ที่กำหนดไว้ เพื่อช่วยให้องค์กรมั่นใจได้ว่าได้มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ อาจกำหนดเป็นค่าเดียวหรือเป็นช่วง ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละปัจจัย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในและสถานการณ์ภายนอกที่สำคัญ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ใช้ Risk Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ทบทวนสถานการณ์ภายในและภายนอก ที่สำคัญที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สำคัญตามพันธกิจและยุทธศาสตร์รวมทั้ง โอกาสที่จะเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้มหาวิทยาลัย จากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ปัจจัยเสี่ยงจากสถานการณ์ภายนอกภายในแผนบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ 2567
- 2) ผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ 2567
- 3) นโยบายของรัฐบาลและแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 4) การสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปัญหา อุปสรรค และความเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามพันธกิจ หรือยุทธศาสตร์ของคณะ

2.1 ข้อมูลที่สำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อประกอบการวิเคราะห์ประเด็นความเสี่ยง ปีงบประมาณ 2568

ประเภทความเสี่ยง	สถานการณ์ภายใน	สถานการณ์ภายนอก
ด้านปฏิบัติงาน (O)	1) คณาจารย์อาจมีภาระงานมากเกินไป หรือไม่สามารถจัดสรรเวลาให้กับงานวิจัยและการพัฒนาวิชาการได้ 2) คณาจารย์หากมีภาระงานการสอน ที่สูงเกินไปอาจทำให้ไม่สามารถมุ่งเน้นงานวิจัยและการพัฒนาวิชาการได้เต็มที่ 3) ขาดการพัฒนาศักยภาพการเขียนบทความวิจัย 4) ระบบประเมินผลและการสนับสนุนไม่เพียงพอ 5) การขาดแรงจูงใจในการพัฒนางานวิจัยและบทความทางวิชาการ 6) คุณภาพของหลักสูตรและการเรียนการสอน - หลักสูตรที่ไม่อัปเดตหรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานอาจทำให้นักศึกษาไม่เห็นคุณค่าในหลักสูตรและตัดสินใจลาออก	1) การเปลี่ยนแปลงนโยบาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในกรณี หากขอตำแหน่งทางวิชาการถึงระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์เรียบร้อยแล้ว จะไม่ถูกเลิกจ้าง 2) สภาพเศรษฐกิจ/ภาวะทางการเงิน - การชะลอตัวของเศรษฐกิจอาจทำให้นักศึกษาประสบปัญหาทางการเงิน ส่งผลให้ไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ได้ และต้องลาออกจากการศึกษา - นักศึกษาที่ขาดทุนทรัพย์หรือไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง รัฐบาล หรือองค์กรภายนอก อาจต้องลาออก เพราะไม่สามารถแบกรับค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้ 3) ภาระหน้าที่/ครอบครัว/ส่วนตัว - นักศึกษาที่มีภาระหน้าที่ดูแลครอบครัว เช่น ผู้ปกครองที่มีอายุมากหรือสมาชิกในครอบครัวที่เจ็บป่วย อาจต้องลาออกจากการศึกษาเพื่อทำหน้าที่นี้

ประเภท ความเสี่ยง	สถานการณ์ภายใน	สถานการณ์ภายนอก
	- วิธีการสอนที่ไม่ตอบสนอง การใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับการสนับสนุนที่ดีจากอาจารย์ อาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7) ประสิทธิภาพการเรียนรู้และการสนับสนุน - ขาดการให้คำปรึกษาและแนะแนวที่เพียงพอจากอาจารย์หรือที่ปรึกษา อาจทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง 8) การปรับตัวของหลักสูตร - หลักสูตรไม่สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีหรือแนวโน้มใหม่ ในสาขาวิชานั้น จะทำให้ความน่าสนใจลดลง - ขาดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การสัมมนา หรือโครงการวิจัยร่วมทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาไม่ครบถ้วน 9) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ - สภาพแวดล้อมการศึกษา เช่น ห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนที่ไม่ทันสมัยอาจทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกระส่ำระสายในการเรียน - บรรยากาศที่ขาดความสนับสนุนและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาและอาจารย์อาจทำให้การเรียนรู้ไม่เป็นที่น่าสนใจ	

ประเภท ความเสี่ยง	สถานการณ์ภายใน	สถานการณ์ภายนอก
ความเสี่ยงด้าน ชื่อเสียง (R)	1) เกิดการกระทำความผิดภายในคณะ หรือการกระทำใดที่นำไปสู่ความเข้าใจที่ผิด ในเรื่องที่ส่งผลกระทบสำคัญต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของคณะ 2) การสื่อสารและการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่จะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ไม่เหมาะสมทั้งด้านช่องทางและความไม่ทันการณ์ 3) คณะมีบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการ และนักศึกษา อาจทำให้มีทัศนคติ มุมมองที่แตกต่างกัน	1) มีสถานการณ์ที่อ่อนไหวในสิ่งที่ส่งผลกระทบสำคัญต่อการดำเนินงานของคณะ มีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายข้อมูลเป็นวงกว้างในสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้คณะถูกกล่าวถึงในแง่ลบ 2) มีการใช้สื่อและ social media ในการแพร่กระจายข้อมูล ข่าวสาร โดยไม่ได้มีการกลั่นกรองข้อเท็จจริง (Fake News) และถึงแม้จะได้รับทราบข้อเท็จจริงแล้ว ก็อาจจะไม่ได้มีการแก้ไขในสิ่งที่สื่อสารออกไปแล้ว 3) ความแตกต่างทางความคิดของคนระหว่างกลุ่ม ระหว่างรุ่นที่กระทบต่อการดำเนินงานขอคณะวิจิตรศิลป์

ส่วนที่ 3 : แผนบริหารความเสี่ยง คณะวิจิตรศิลป์ ปีงบประมาณ 2568

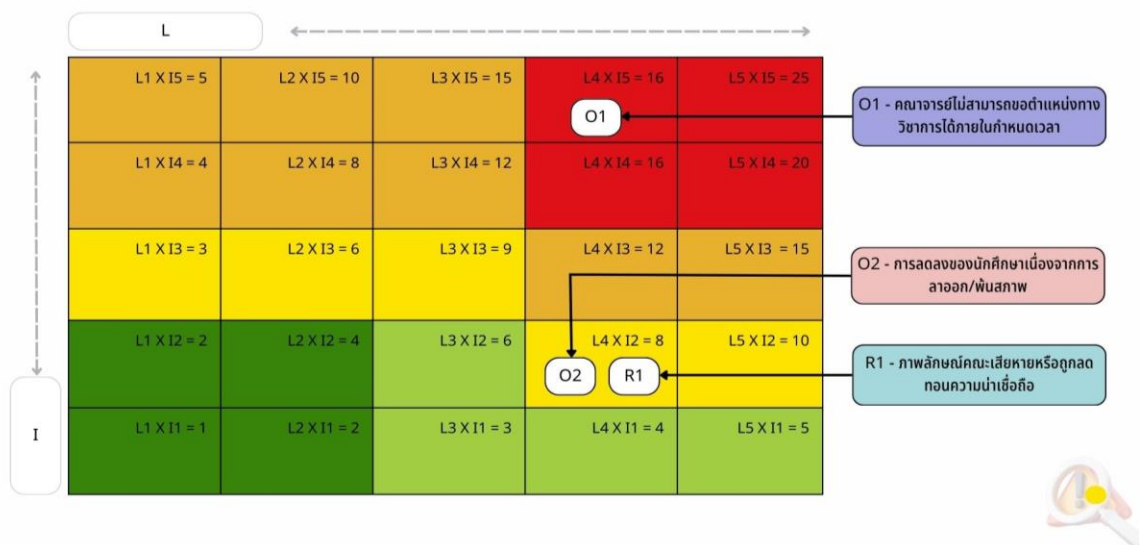
ในปีงบประมาณ 2568 คณะได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิเคราะห์หาความเสี่ยง นำมาดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ซึ่งบางประเด็นคณะเห็นว่าหากเกิดเหตุการณ์ขึ้นแล้ว คณะจะได้รับผลกระทบมาก โดยผ่านมติที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะวิจิตรศิลป์ ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 โดยสรุปความเสี่ยงได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านปฏิบัติงาน (Operation Risk) จำนวน 2 ข้อ
 - คณาจารย์ไม่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการได้ภายในเวลาที่กำหนด
 - การลาออกกลางคัน และพ้นสภาพของนักศึกษา
2. ด้านชื่อเสียง (Reputation Risk) จำนวน 1 ข้อ

3.1 การประเมินระดับความเสี่ยงของคณะประจำปีงบประมาณ 2568 ณ ต้นปี

ประเด็น	ระดับความเสี่ยง ณ ต้นปี	ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
O1 - คณาจารย์ไม่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการได้ภายในเวลาที่กำหนด	$4 \times 5 = 20$ ระดับ สูงมาก	$4 \times 2 = 8$ ระดับ ปานกลาง
O2 - การลาออกกลางคัน และพ้นสภาพของนักศึกษา	$4 \times 2 = 8$ ระดับ ปานกลาง	$4 \times 1 = 4$ ระดับ ต่ำ
ข้อมูลทาง Social media ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงของคณะ	$4 \times 2 = 8$ ระดับ ปานกลาง	$2 \times 2 = 4$ ระดับ ต่ำมาก

3.2 แสดงตำแหน่งระดับค่าความเสี่ยงของคณะวิจิตรศิลป์ ปีงบประมาณ 2568

ชื่อประเด็นความเสี่ยง : คณาจารย์ไม่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการได้ภายในเวลาที่กำหนด

ประเภทความเสี่ยง : ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน

1) สาเหตุหลักจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ความเสี่ยง

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
1) คณาจารย์อาจมีภาระงานมากเกินไป หรือไม่สามารถจัดสรรเวลาให้กับงานวิจัยและการพัฒนาวิชาการได้ 2) คณาจารย์หากมีภาระงานการสอนที่สูงเกินไปอาจทำให้ไม่สามารถมุ่งเน้นงานวิจัยและการพัฒนาวิชาการได้เต็มที่ 3) ขาดการพัฒนาศักยภาพในการเขียนบทความวิจัย 4) ระบบประเมินผลและการสนับสนุนไม่เพียงพอ 5) การขาดแรงจูงใจในการพัฒนางานวิจัยและบทความทางวิชาการ	1) การเปลี่ยนแปลงนโยบาย กฎ ระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในกรณี หากขอตำแหน่งทางวิชาการถึงระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์เรียบร้อยแล้ว จะไม่ถูกเลิกจ้าง

2) ผลกระทบของความเสี่ยงต่อหน่วยงาน

1. ความล่าช้าในการขอปรับตำแหน่งทางวิชาการ อาจส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตร และการดำเนินงานของคณะไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
2. คณะอาจเสียเปรียบคู่แข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับ การมีตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ทั้งหมด
3. ส่งผลกระทบต่อผลงานวิจัยและนวัตกรรมของคณะ

3) การกำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/สัญญาณเตือนภัย (KRI)

KRI: คณาจารย์ไม่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการได้ภายในกำหนดเวลา

KRI	Risk Limit (เพดานความเสี่ยง)	
	Risk Appetite (ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้)	Risk Tolerance (ช่วงเบี่ยงเบนจากระดับที่ยอมรับได้)
1	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 40 อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตามกำหนดระยะเวลา ร้อยละ 25	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 40 อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตามกำหนดระยะเวลา ร้อยละ 10

4) เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสเกิดและผลกระทบ (Likelihood & Impact)

ระดับ	โอกาส (ค่า L : Likelihood) ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์	ผลกระทบ (ค่า I : Impact) ร้อยละอาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรง ตามกำหนดระยะเวลา
5	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 20	อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตาม กำหนดระยะเวลา ร้อยละ 25
4	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 40	อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตาม กำหนดระยะเวลา ร้อยละ 20
3	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 60	อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตาม กำหนดระยะเวลา ร้อยละ 15
2	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 80	อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตาม กำหนดระยะเวลา ร้อยละ 10
1	ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์ ร้อยละ 100	ไม่มีอาจารย์ขอตำแหน่งไม่ตรงตามกำหนด ระยะเวลา

5) ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ	โอกาสเกิด				
	L1	L2	L3	L4	L5
I5	5	10	15	20	25
I4	4	8	12	16	20
I3	3	6	9	12	15
I2	2	4	6	8	10
I1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง ณ ต้นปี
4 X 5 = 20 ระดับสูงมาก

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
4 X 2 = 8 ระดับปานกลาง

6) ข้อมูลประกอบการประเมินการประเมินความเสี่ยง
ระดับความเสี่ยงที่มีอยู่

L X I	L = 4 (ระดับสูง) ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการของ
4 X 5 = 20	อาจารย์ ร้อยละ 40
ระดับสูงมาก	I = 5 (ระดับสูง) อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตามกำหนดระยะเวลา
	ร้อยละ 25

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

L X I	L = 4 (ระดับสูง) ความสำเร็จของแผนสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการของ
4 X 2 = 8	อาจารย์ ร้อยละ 40
ระดับปานกลาง	I = 2 (ระดับต่ำ) อาจารย์ที่ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ตรงตามกำหนดระยะเวลา
	ร้อยละ 10

7) กิจกรรม มาตรการควบคุมความเสี่ยง

กิจกรรม มาตรการ ควบคุมความเสี่ยง	ผู้บริหารที่รับผิดชอบ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ลดโอกาส/ ลดความรุนแรง
1) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสนอ ขอตำแหน่งทางวิชาการให้กับอาจารย์รุ่น ใหม่	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	งานบริหารทั่วไป	ลดโอกาส
2) โครงการพี่เลี้ยง (mentorship program)	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	งานบริหารทั่วไป	ลดโอกาส
3) คลินิกให้คำปรึกษา	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	งานบริหารทั่วไป	ลดโอกาส
4) ระบบออนไลน์เพื่อสนับสนุนการขอ ตำแหน่งทางวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	งานบริหารทั่วไป	ลดโอกาส
5) แผนสนับสนุนการขอตำแหน่งทางวิชาการ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	งานบริหารทั่วไป	ลดโอกาส

8) ผู้รับผิดชอบหลักของประเด็นความเสี่ยง (Risk Owner)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร : รองศาสตราจารย์ ดร.สีปศักดิ์ แสนยาเกียรติคุณ

ชื่อประเด็นความเสี่ยง : การลาออกกลางคัน และพ้นสภาพของนักศึกษา

ประเภทความเสี่ยง : ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน

1) สาเหตุหลักจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ความเสี่ยง

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
1. คุณภาพของหลักสูตรและการเรียนการสอน - หลักสูตรที่ไม่อัปเดตหรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานอาจทำให้นักศึกษาไม่เห็นคุณค่าในหลักสูตรและตัดสินใจลาออก - วิธีการสอนที่ไม่ตอบสนอง การใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับการสนับสนุนที่ดีจากอาจารย์อาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. ประสบการณ์การเรียนรู้และการสนับสนุน - ขาดการให้คำปรึกษาและแนะแนวที่เพียงพอจากอาจารย์หรือที่ปรึกษาอาจทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง 3. การปรับตัวของหลักสูตร - หลักสูตรไม่สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีหรือแนวโน้มใหม่ ๆ ในสาขาวิชานั้น ๆ จะทำให้ความน่าสนใจลดลง - ขาดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การสัมมนา เวิร์กช็อป หรือโครงการวิจัยร่วม อาจทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาไม่ครบถ้วน 4. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ - สภาพแวดล้อมการศึกษา เช่น ห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนที่ไม่ทันสมัยอาจทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกระส่ำระสายในการเรียน - บรรยากาศการเรียนที่ขาดความสนับสนุนและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาและอาจารย์อาจทำให้การเรียนรู้ไม่เป็นที่น่าสนใจ	1. สภาพเศรษฐกิจและภาวะทางการเงิน - การชะลอตัวของเศรษฐกิจอาจทำให้นักศึกษาประสบปัญหาทางการเงิน ส่งผลให้ไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ได้ และต้องลาออกจากการศึกษา - นักศึกษาที่ขาดทุนทรัพย์หรือไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง รัฐบาล หรือองค์กรภายนอก อาจต้องลาออกเพราะไม่สามารถแบกรับค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้ 2. ภาระหน้าที่ทางครอบครัวและส่วนตัว - นักศึกษาที่มีภาระหน้าที่ดูแลครอบครัว เช่น ผู้ปกครองที่มีอายุมากหรือสมาชิกในครอบครัวที่เจ็บป่วย อาจต้องลาออกจากการศึกษาเพื่อทำหน้าที่นี้

2) ผลกระทบของความเสียหายต่อหน่วยงาน

1. หลักสูตรนั้นไม่สามารถดำเนินการต่อได้ อาจนำไปสู่การปิดหลักสูตร
2. รายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษาลดลง
3. นักศึกษาในหลักสูตรน้อยลง อาจส่งผลให้คณะดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ซึ่งอาจส่งผลต่อการสมัครเข้าศึกษาของนักศึกษาในอนาคต

3) การกำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/สัญญาณเตือนภัย (KRI)

KRI : จำนวนนักศึกษาลาออก/พ้นสภาพ

KRI	Risk Limit (เพดานความเสี่ยง)	
	Risk Appetite (ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้)	Risk Tolerance (ช่วงเบี่ยงเบนจากระดับที่ยอมรับได้)
1	จำนวนนักศึกษาที่เข้าข่ายพ้นสภาพ 2 คน/เทอม	จำนวนนักศึกษาที่เข้าข่ายพ้นสภาพ 2 คน/เทอม
	จำนวนนักศึกษาลาออก/พ้นสภาพ มากกว่า 16-30 คน/ เทอม	จำนวนนักศึกษาลาออก/พ้นสภาพ 15 คน/ เทอม

4) เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสเกิดและผลกระทบ (Likelihood & Impact)

ระดับ	โอกาส (ค่า L : Likelihood)	ผลกระทบ (ค่า I : Impact)
	จำนวน นศ. เข้าข่ายพ้นสภาพ (จากทุกกรณี)	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ
5	นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ 5 คนขึ้นไป/เทอม	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ มากกว่า 50 คน/ เทอม
4	นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ 4 คน/เทอม	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ เท่ากับ 41-50 คน/ เทอม
3	นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ 3 คน/เทอม	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ เท่ากับ 31-40 คน/ เทอม
2	นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ 2 คน/เทอม	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ เท่ากับ 16-30 คน/ เทอม
1	ไม่มี นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ น้อยกว่า 15 คน/เทอม

5) ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ	โอกาสเกิด				
	L1	L2	L3	L4	L5
I5	5	10	15	20	25
I4	4	8	12	16	20
I3	3	6	9	12	15
I2	2	4	6	8	10
I1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง ณ ต้นปี
$4 \times 2 = 8$ ระดับปานกลาง

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
$4 \times 1 = 4$ ระดับต่ำ

6) ข้อมูลประกอบการประเมินการประเมินความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยงที่มีอยู่

$L \times I$
$4 \times 2 = 8$
ระดับสูงมาก

$L = 4$ (ระดับสูง) นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ 2 คน/เทอม
 $I = 2$ (ระดับต่ำ) จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ เท่ากับ 16-30 คน/เทอม

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

$L \times I$
$4 \times 1 = 4$
ระดับต่ำ

$L = 4$ (ระดับสูง) นักศึกษาเข้าข่ายพ้นสภาพ 2 คน/เทอม
 $I = 1$ (ระดับต่ำมาก) จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ลาออก/พ้นสภาพ น้อยกว่า 15 คน/เทอม

7) กิจกรรม มาตรการควบคุมความเสี่ยง

กิจกรรม มาตรการควบคุมความเสี่ยง	ผู้บริหารที่รับผิดชอบ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ลดโอกาส/ลดความรุนแรง
1. จัดสรรทุนการศึกษาช่วยเหลือสำหรับนักศึกษาที่ประสบปัญหาทางการเงิน	รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์	หน่วยพัฒนาคุณภาพนักศึกษา	ลดโอกาส
2. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม หรือสร้างความสัมพันธ์นักศึกษาและคณาจารย์	รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์	หน่วยพัฒนาคุณภาพนักศึกษา	ลดโอกาส

กิจกรรม มาตรการ ควบคุมความเสี่ยง	ผู้บริหารที่รับผิดชอบ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ลดโอกาส/ ลดความรุนแรง
3. กิจกรรมปรับการเรียน การสอนให้ ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และยุทธศาสตร์	งานบริการการศึกษาฯ	ลดโอกาส
4. สร้างระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ เข้มแข็ง	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และยุทธศาสตร์	งานบริการการศึกษาฯ	ลดโอกาส
5. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตามความ ต้องการของนักศึกษา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และยุทธศาสตร์	งานบริการการศึกษาฯ	ลดโอกาส

8) ผู้รับผิดชอบหลักของประเด็นความเสี่ยง (Risk Owner)

รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์ : รองศาสตราจารย์มานพ มานะแซม

ประเด็นความเสี่ยง : ข้อมูลทาง Social media ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงของคณะวิจิตรศิลป์

ประเภทความเสี่ยง : ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง

1) สาเหตุหลักจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ความเสี่ยง

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
- เกิดการกระทำความผิดภายในคณะ หรือการกระทำใดที่นำไปสู่ความเข้าใจที่ผิด ในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของคณะ - การสื่อสารและการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่จะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ไม่เหมาะสมทั้งด้านช่องทาง และความไม่ทันการณ์ - คณะมีบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการ และนักศึกษา อาจทำให้มีทัศนคติ มุมมองที่แตกต่างกัน	- มีสถานการณ์ที่อ่อนไหวในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายข้อมูล และ/หรือ การวิพากษ์วิจารณ์เป็นวงกว้างในสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้มหาวิทยาลัยถูกกล่าวถึงในแง่ลบ - มีการใช้สื่อและ social media ในการแพร่กระจายข้อมูล ข่าวสาร โดยไม่ได้มีการกลั่นกรองข้อเท็จจริง (Fake News) และถึงแม้จะได้รับทราบข้อเท็จจริงแล้ว ก็อาจจะไม่ได้มีการแก้ไขในสิ่งที่สื่อสารออกไปแล้ว - ความแตกต่างทางความคิดของคนระหว่างกลุ่มระหว่างรุ่นที่กระทบต่อการดำเนินงานของคณะวิจิตรศิลป์

2) ผลกระทบของความเสี่ยงต่อหน่วยงาน

- กระทบต่อชื่อเสียง หรือความน่าเชื่อถือของคณะวิจิตรศิลป์
- กระทบต่อความร่วมมือระหว่างแหล่งทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับคณะวิจิตรศิลป์

3) การกำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยง/ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง/สัญญาณเตือนภัย (KRI)

KRI : จำนวนข่าวด้านลบ หรือ กระทุ้งเชิงลบที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ และเกิดการขยายวงกว้างที่ทำให้คณะเกิดความเสี่ยงชื่อเสียง

KRI	Risk Limit (เพดานความเสี่ยง)	
	Risk Appetite (ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้)	Risk Tolerance (ช่วงเบี่ยงเบนจากระดับที่ยอมรับได้)
1	มีข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้นภายในคณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง 3-4 เรื่อง/ไตรมาส มีผลกระทบภายในมหาวิทยาลัยแต่คณะสามารถจัดการได้	มีข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้นภายในคณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง 1 เรื่อง/ไตรมาส มีผลกระทบภายในมหาวิทยาลัยแต่คณะสามารถจัดการได้

4) เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสเกิดและผลกระทบ (Likelihood & Impact)

ระดับ	โอกาส (ค่า L : Likelihood) จำนวนข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้น ภายในคณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง	ผลกระทบ (ค่า I : Impact) ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ต่อคณะ
5	มีข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้นภายใน คณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง 5 เรื่องขึ้นไป	มีผลกระทบในโครงการ/กิจกรรม/ทุน/ระดับ นานาชาติ หรือมีการยกเลิกการดำเนินการใดๆ กับคณะวิจิตรศิลป์ อันเกิดจากข่าวสารเชิงลบ
4	มีข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้นภายใน คณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง 3-4 เรื่อง/ไตรมาส	มีผลกระทบในโครงการ/กิจกรรม/ทุน/ ระดับประเทศ หรือมีการยกเลิกการดำเนินการ ใดๆ กับคณะวิจิตรศิลป์ อันเกิดจากข่าวสารเชิงลบ
3	มีข้อมูล Social Media a ด้านลบเกิดขึ้นภายใน คณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง 1-2 เรื่อง/ไตรมาส	มีผลกระทบในโครงการ/กิจกรรม/ทุน/ระดับ ภูมิภาค หรือมีการยกเลิกการดำเนินการใดๆ กับคณะวิจิตรศิลป์ อันเกิดจากข่าวสารเชิงลบ
2	มีข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้นภายใน คณะ และมีการขยายสู่วงกว้าง 1 เรื่อง/ไตรมาส	มีผลกระทบภายในมหาวิทยาลัยแต่คณะสามารถ จัดการได้
1	ไม่มีข้อมูล Social Media ด้านลบเกิดขึ้นภายใน คณะเลย	ไม่มีผลกระทบกับคณะวิจิตรศิลป์

5) ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ	โอกาสเกิด				
	L1	L2	L3	L4	L5
I5	5	10	15	20	25
I4	4	8	12	16	20
I3	3	6	9	12	15
I2	2	4	6	8	10
I1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง ณ ต้นปี
$4 \times 2 = 8$ ระดับปานกลาง

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
$2 \times 2 = 4$ ระดับต่ำมาก

6) ข้อมูลประกอบการประเมินการประเมินความเสี่ยง
ระดับความเสี่ยงที่มีอยู่

L X I	L = 4 (ระดับสูง) มีข้อมูลSocial Media ด้านลบเกิดขึ้นภายในคณะ และมีการขยาย
4 X 2 = 8	สู่วงกว้าง 3-4 เรื่อง/ไตรมาส
ระดับสูงมาก	I = 2 (ระดับต่ำ) มีผลกระทบภายในมหาวิทยาลัยแต่คณะสามารถจัดการได้

L X I	L = 2 (ระดับสูง) มีข้อมูลSocial Media ด้านลบเกิดขึ้นภายในคณะ และมีการขยาย
2 X 2 = 4	สู่วงกว้าง 3-4 เรื่อง/ไตรมาส
ระดับต่ำมาก	I = 2 (ระดับต่ำมาก) มีผลกระทบภายในมหาวิทยาลัยแต่คณะสามารถจัดการได้

7) มาตรการควบคุมความเสี่ยงก่อนเริ่มจัดแผน

1. จัดทำแนวทางการสื่อสารเชิงรุก สำหรับข้อมูลเชิงบวก เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาพลักษณ์ และการสร้างแบรนด์ (Branding) ประชุมถ่ายทอดแนวทางดำเนินงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือดำเนินการร่วมกันในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อสารองค์กร
2. ระบบรับฟังเสียงนักศึกษา บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (VOC)

8) กิจกรรม มาตรการควบคุมความเสี่ยง

กิจกรรม มาตรการควบคุมความเสี่ยง	ผู้บริหารที่รับผิดชอบ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ลดโอกาส/ลดความรุนแรง
1. จัดตั้งกลุ่มคณะทำงานเพื่อ การสื่อสารข้อมูลที่ต้องการ เผยแพร่ ข้อมูลที่ต้องการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและลดโอกาสที่ ข้อมูลที่ผิดพลาดจะส่งผลกระทบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและยุทธศาสตร์	งานนโยบายและแผน และประกันคุณภาพการศึกษา	ลดความรุนแรง
2. ติดตามข้อมูลและการแก้ไขปัญหา ระบบรับฟังเสียงนักศึกษา บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (VOC) ไตรมาสละ 1 ครั้ง	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและยุทธศาสตร์	งานนโยบายและแผน และประกันคุณภาพการศึกษา	ลดความรุนแรง
3. จัดการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ SOCIAL MEDIA อย่างมีความรับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและยุทธศาสตร์	งานนโยบายและแผน และประกันคุณภาพการศึกษา	ลดโอกาส

กิจกรรม มาตรการ ควบคุมความเสี่ยง	ผู้บริหารที่รับผิดชอบ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ลดโอกาส/ ลดความรุนแรง
4. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ทาง สังคม หรือสร้างความสัมพันธ์ นักศึกษาและคณาจารย์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และยุทธศาสตร์	งานบริการการศึกษา	ลดโอกาส
5. สร้างระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ เข้มแข็ง	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และยุทธศาสตร์	งานบริการการศึกษา	ลดโอกาส

9) ผู้รับผิดชอบหลักของประเด็นความเสี่ยง (Risk Owner)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและยุทธศาสตร์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพันธ์ จันทร์หอม

ภาคผนวก

คำสั่งคณะวิจิตรศิลป์

ที่ ๑๙๑ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เพื่อให้การขับเคลื่อนด้านการบริหารความเสี่ยง คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๗๔ วรรค ๖ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.๒๕๕๑ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังนี้

๑. คณบดีคณะวิจิตรศิลป์	ประธาน
๒. รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์ นโยบายและแผน	รองประธาน
๓. รองคณบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
๔. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๕. รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายหอศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ
๘. หัวหน้าภาควิชาทัศนศิลป์	กรรมการ
๙. หัวหน้าภาควิชาศิลปะไทย	กรรมการ
๑๐. หัวหน้าภาควิชาสื่อศิลปะ และการออกแบบสื่อ	กรรมการ
๑๑. เลขานุการคณะวิจิตรศิลป์	กรรมการ
๑๒. หัวหน้างานบริหารทั่วไป	กรรมการ
๑๓. หัวหน้างานการเงิน การคลังและพัสดุ	กรรมการ
๑๔. หัวหน้างานบริการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา	กรรมการ
๑๕. หัวหน้างานบริหารงานวิจัย บริการวิชาการและวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
๑๖. หัวหน้างานนโยบายและแผนและประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๑๗. นางสาวรัตนภรณ์ ยศเวียง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. นางสาวสายธาร มานะศรี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยคณะกรรมการให้มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

- กำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง และระบบการควบคุมภายในของคณะวิจิตรศิลป์
- จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง แผนการควบคุมภายใน ที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารประจำคณะ และคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะ
- กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานผลดำเนินงานต่อมหาวิทยาลัย รวมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการบริหารประจำคณะ และรายงานต่อคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะ
- นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการอำนวยการประจำคณะไปใช้ในการปรับแผนหรือปรับกระบวนการทำงานในรอบปีถัดไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เกษรเกศรา)
คณบดีคณะวิจิตรศิลป์

รายงานผลการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ 2567

			ความเสี่ยงที่วิเคราะห์ต้นปี	ระดับความเสี่ยงคงเหลือ Q4	
ด้านยุทธศาสตร์	S1	ไม่สามารถปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว	5 X 5 = 25 สูงมาก	1 X 1 = 1 ต่ำมาก	ลดลง
	S2	อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาลดลง	5 X 5 = 25 สูงมาก	2 X 4 = 8 สูง	ลดลง
	S3	บุคลากรขาดองค์ความรู้/ทักษะสำคัญที่จำเป็นต่อการ บรรลุยุทธศาสตร์	3 X 5 = 15 สูงมาก	5 X 1 = 5 ต่ำ	ลดลง
ด้านปฏิบัติงาน	O1	ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (CYBER ATTACK)	2 X 3 = 6 ปานกลาง	1 X 1 = 1 ต่ำมาก	ลดลง
	O1	การไม่สามารถนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ มา ประยุกต์ใช้งานได้อย่างเหมาะสม	5 X 5 = 2 สูงมาก	3 X 4 = 12 สูง	ลดลง
ด้านการเงิน	F1	ความไม่สมดุลของรายรับและรายจ่ายที่จะกระทบกับเงินสะสมและแผนการลงทุนใหม่ๆ	4 X 1 = 4 ต่ำ	4 X 1 = 4 ต่ำ	เท่าเดิม
ด้านกฎระเบียบ	C1	การไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง และการทุจริตในหน้าที่	2 X 2 = 4 ต่ำมาก	2 X 2 = 4 ต่ำมาก	เท่าเดิม
ด้านชื่อเสียง	R1	ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยเสียหายหรือถูกลดทอนความน่าเชื่อถือ	3 X 3 = 9 ปานกลาง	2 X 2 = 4 ต่ำมาก	ลดลง

